

[Erling Christensen]

den betænkning, der er afgivet af Sundhedsudvalget den 26. maj vedrørende Patientplejenævnet. Det er nøjagtig samme problemstilling, vi står over for her, så jeg anbefaler kraftigt, at vi stemmer for det ændringsforslag, som er stillet af et flertal.

Margrete Auken (SF):

Det var godt, at vi fik indsat en revisionsbestemmelse i loven om dyreforsøg, ellers var det ikke sikkert, at vi havde haft lejlighed til at få loven ændret, så den kom til at virke. Det viste sig nemlig, da vi skulle til at revidere loven, at den ikke virkede, i hvert fald ikke efter sin hensigt, idet flertallet ikke og på det tidspunkt ingen af dyreorganisationernes repræsentanter deltog i rådets arbejde.

Lovforslaget har ligget i udvalget, efter at vi ved første behandling faktisk havde taget ganske kraftigt fat på problemet, uden at det i øvrigt gjorde synderligt indtryk i Justitsministeriet. Det var ikke sådan, at svarene kom til os i en lind strøm. Der skete strengt taget ingenting, så forslaget bare lå og lå og lå, uden at man overhovedet foretog sig noget. I løbet af den periode skete der det, at et af medlemmerne, som var udpeget efter indstilling fra dyreorganisationerne, begyndte at deltage. Det var åbenbart nok til, mente formanden, at man kunne komme i gang med at arbejde. Jeg gad nok vide, hvis det havde været fra den anden side, der kun havde været én repræsentant, om man så også havde ment, at det var tilstrækkeligt til, at man kunne arbejde i Dyreforsøgsrådet. Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren, om han mente det, men så ville han selvfølgelig sige, at det havde været helt tilstrækkeligt med kun én fra forskningssiden og fire fra den anden side.

Jeg er overbevist om, at det ikke er tilfældet, og at ministeren også godt ved, når det kommer til stykket, at interessen for at beskytte dyrene i disse situationer nærmest er nul og niks. Der bliver holdt bevægede taler, så længe vi bevæger os på det principielle plan, men så snart vi kommer til det reelle, viser det sig, at de mest snuskede interesser kan få lov til at dominere. Jeg vil ikke sige, at det har været snuskede interesser her, men man har bare taget meget lidt hensyn til, om dyreorganisationernes repræsentanter kunne være med, og om dyrenes interesser kunne blive tilstrækkeligt betryggende varetaget.

Jeg kunne i øvrigt godt have lyst til også at spørge til formandens rolle. Jeg erindrer, da vi havde diskussionen om loven og der pludselig skete det – jeg tror, det var Kræftens Bekæmpelse, der fik en ekstra repræsentant ind – at pariteten i Dyreforsøgsrådet brasede sammen, at vi gjorde vældig meget ud af, at formandens stemme var udslagsgivende, og det ville sige, at formanden kunne vægte til dyrenes side, hvis det kom til en afstemning. Formanden, skal jeg love for, har i denne sammenhæng gjort sådan omtrent det modsatte. Jeg ved ikke, om han de facto har stemt i de enkelte sager, men det er i hvert fald åbenlyst, at han ikke har været særlig bekymret over, hvor mange der var til stede fra dyreværnsorganisationerne, når han åbenbart har kunnet sætte det i gang med at fungere med bare én repræsentant.

Hvad var så problemet? Det var, at der ikke var penge til disse mennesker. I denne situation synes jeg, at det især er interessant, hvad Venstres og Det Radikale Venstres – jeg er spændt på Fremskridtspartiet, vi ved jo endnu ikke, hvad de vil sige – rolle er. Det skal jo nok vise sig, at de, der åbenbart kun ønsker offentligt ansatte ind i nævn, skal findes blandt Venstres og Det Radikale Venstres medlemmer. Måske skal vi ikke være så overraskede over Det Konservative Folkeparti, men egentlig lidt over Fremskridtspartiet, hvis de kommer til at følge samme linie her.

Så siger man, at kun de, der er statsansatte, fordi man så ikke skal af med penge for tabt arbejdsfortjeneste, skal have lov til at sidde som repræsentanter i offentlige nævn, hvorimod småhandlende og landmænd og andre, som skal klare sig selv, bare kan holde sig væk, hvis ikke de vil betale hver en skejs selv.

Man vil muligvis sige, at deres organisationer kan betale, da man jo henviser til den bestemmelse, der ligger fra Lønningsrådet og dermed fra Finansudvalget. Men det er jo, som der også er blevet gjort opmærksom på i udvalget, noget kludder, fordi de organisationsrepræsentanter, der sidder dér, og som man dér har tænkt på, har været repræsentanter, der udelukkende skulle varetage deres organisations interesser. Det er der ikke tale om i dette tilfælde, ligesom der heller ikke er tale om det, hvis vi snakkede om Det Dyreetiske Råd eller Etisk Råd for den sags skyld.